

137. Møde.

Fredag den 21. Maj Kl. 1.

Formanden: Fra Ministeren for offentlige Arbejder har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Ministeriet
for offentlige Arbejder.
København, den 19. Maj 1920.

Ifølge Bestemmelserne i § 18 i Lov Nr. 133 af 10. Maj 1915 om Styrelsen af Statsbanerne vil der af hvert af Rigsdagens Ting være at foretage fornyet Valg af 7 Medlemmer til Jernbanaaraadet, idet de af Folketinget i sit Møde den 17. Juni 1915 valgte Medlemmers Hverv i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse bortfalder efter 5 Aars Forløb.

I denne Anledning skal man tjenstlig bede Hr. Formanden om at ville foranledige det nævnte Valg foretaget for Folketingets Vedkommende, idet man forventer at modtage Underretning om Valgets Udfald.

M. N. Stebsager.

E. Lunn.

Til Folketingets Formand.“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

P. Munch: Den højtærede Statsminister og den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jensen-Sønderup) lagde i Gaar deres Udtalelser saaledes til Rette, at de søgte at paavise, at der i Ministeriet Zahles Tid var drevet, hvad man kunde kalde, en Særpolitik — i hvert Fald paa visse Punkter — i det sønderjydske Spørgsmaal, saaledes at denne Politik kun havde været støttet til et Flertal i Folketinget og ikke tillige havde staaet med Støtte hos Flertallet i Landstinget. Eet af de Punkter, de fremdrog for at paavise dette,

var Spørgsmaalet om Rømningen af 3die Zone. Det har unægtelig forbavset mig, at det er muligt atter at drage dette Spørgsmaal frem paa en saadan Maade, som det her er sket, thi det kan dog ikke være skjult for nogen og mindst for de to Talere, som her havde Ordet, at i dette Spørgsmaal var Sagen afgjort med Fredstraktaten af 28. Juni. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre omtalte med en vis Forbavsel, at den tidligere Udenrigsminister, Hr. Erik Scavenius, ved et Møde havde sagt, at imellem den 21. og 28. Juni var der ingen, der bad ham om at beskæftige sig med Rømningen af 3die Zone. Men denne Udtalelse fra den tidligere Udenrigsministers Side kendetegner jo netop det virkelige Forhold, thi før den Dag, Fredstraktaten blev underskrevet, den 28. Juni, var der ikke overfor Regeringen fremført noget Ønske om Rømning af 3die Zone, og jeg kan dertil føje, at Regeringen den Gang havde al mulig Grund til at gaa ud fra, at der ikke i den sønderjydske Befolkning fandtes noget Ønske i den Retning. Dette kan i hvert Fald ikke være ubekendt for den højtærede Statsminister, thi dette Spørgsmaal blev behandlet under Forhandlingerne i Paris af den Delegation, som var sendt derved. Da denne Delegation udarbejdede de Afstemningsregler, som man ønskede at forelægge for de fremmede Magters Repræsentanter og opfordre dem til at tiltræde, fandtes der ikke deri et eneste Ord om Rømningen af 3die Zone. Det, man deri begærede, var, at der skulde foregaa en Rømning indtil den Grænse, hvor Afstemningen skulde finde Sted. Under Forhandlingerne i Paris blev Spørgsmaalet berørt paa den Maade, at man spurgte os, om det ikke var ønskeligt, at de tyske Soldater fjernedes fra en kortere Strækning Syd for Afstemningsgrænsen, og dertil svarede vi: Jo, for en halv Snes Kilometers Vedkommende! Men i denne Forstand har Rømningen i Praksis været gennemført, thi i Afstemningsperioden har der ikke været tyske Soldater i 3die Zone. Det, der blev tilbage, var Spørgsmaalet om Forvaltningen i Slesvig By, men netop paa dette Punkt kan det ikke være ubekendt for den højtærede Statsminister, at Sønderjydernes Repræsentanter i Paris ikke ønskede, at Forvaltningen skulde fjernes fra Slesvig By, thi da den højtærede Statsminister den Gang som Ordfører for Delegationen gjorde Rede i den danske Rigsdag for vore Forhandlinger, fremhævede han netop meget stærkt,